

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203341
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223203341.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, v exekučnej veci v prospech oprávneného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, zastúpeného JUDr. Natáliou Stahovcovou, advokátkou so sídlom Karpatská 6, Bratislava proti povinnej D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XXX, F., zastúpenej spoločnosťou PP & Co, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, v konaní o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: G. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, o odvolaní povinnej matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 17Em/2/2023 – 60 zo dňa 30.01.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.04.2023 sp. zn. 17P/99/2021-293 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.06.2023 č. k. 20CoP/123/2023-335.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou § 372, § 374, § 375, § 378 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, „CMP“), pričom vychádzal zo skutkových zistení, že matka nemá v záujme umožňovať styk oprávnenému s maloletým tak, ako to nariaďuje neodkladné opatrenie, pričom si neuvedomuje nedostatky svojho konania, ako správne motivovať maloletého ku styku s otcom, do akej miery je možné rozhodovanie ponechať na maloletého. Súd považoval za nezodpovedné zo strany rodiča ponechať na maloletom dieťaťi, aby samé rozhodovalo, či sa styk s druhým rodičom uskutoční alebo nie, či mu má matka zbaliť veci alebo nie.

Súd dospel k záveru, že styk oprávneného s maloletým v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu nie je realizovaný, pričom v danom prípade neexistuje racionálny dôvod, pre ktorý by styk otca s maloletým nemal prebiehať v zmysle rozhodnutí súdu, preto návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia považoval za dôvodný.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie povinná matka maloletého, ktorá uvádzala, že si plne uvedomuje potrebu trávenia času maloletého s oboma rodičmi, je si vedomá toho, že nemôže nechávať konečné rozhodnutie na maloletom, avšak takisto nemôže ísť hrubo proti jeho výslovnej vôli, nakoľko maloletý pri predstave realizácie styku s otcom plače, bojí sa, má záchvaty. Uvádzala, že sa dlhodobo snažila pomôcť oprávnenému s jeho alkoholizmom, závislosťou na omamných látkach a s veľmi silnými psychickými problémami, s jeho chorobou bulímie, depresiami a so samovražednými sklonmi. Oprávnený niekoľkokrát odmietol nastúpiť na liečenie a aj keď istého času nastúpil do sanatória, následne ho opustil na základe reverzu.

Odvolaateľka uvádzala, že maloletého sa pravidelne dopytuje, či by nechcel stráviť s oprávneným, ale aj s jeho matkou, viac času, maloletý však odmieta predstavu, že by strávil u oprávneného v C. aj s jeho matkou dlhší čas. Keď sa ho povinná opýta na dovolenku s nimi, tak odpovedá veľmi jasne, že by aj išiel, ale nemôže tam byť viac ako jednu noc. Povinná priznala, že je pravdou, že tohto času už styk maloletého s oprávneným neprebíha vôbec, avšak uvádzala, že maloletého motivuje k stretávaniu, pripravuje ho dôsledne na stretávanie a snaží sa mu vysvetliť, že by s oprávneným mal stráviť čas.

Poukazovala na to, že v zmysle vydaného uznesenia bol otec oprávnený stretávať sa so synom každú stredu, pričom otec sa na stretnutia nedostavoval, ako to preukazuje príloha. Otec v stredu v termíne od 20.9.2023 do 06.02.2024 ani jedenkrát pre maloletého neprišiel a ani nekontaktoval matku so žiadosťou, že by si prišiel pre maloletého. Styk otca s maloletým sa realizoval dňa 15.04.2023, 30.04.2023 a 13.05.2023. Prvé dva uvedené dátumy nie sú konštatované v uznesení súdu o nariadení výkonu rozhodnutia. V uznesení je zároveň konštatované, že v termíne 09.06.2023 - 11.06.2023 styk maloletého s otcom matka vôbec neumožnila a neposkytla náhradný termín, čo však nie je pravdou, keďže styk sa realizoval 10.06.2023, kedy maloletý prespal u otca. Styk sa ďalej realizoval v termíne 17.06.2023 a to zo soboty do nedele, pričom tento dátum v návrhu aj rozhodnutí absentuje a je to práve termín, ktorý matka otcovi sama navrhla, čo opätovne vyplýva aj z sms komunikácie.

V termíne 24.06.2023 a 25.06.2023 sa styk neuskutočnil z dôvodu zlého zdravotného stavu maloletého, ako vyplýva z sms komunikácie, otec bol informovaný už dňa 19.06.2023 o vážnom zdravotnom stave syna, pričom až do konca júna musel byť maloletý v domácej starostlivosti. V termíne 28.07.2023 - 30.07.2023 (náhradný termín) styk prebehol od piatka do nedele, aj napriek tomu, že nešlo o nepárny týždeň.

Podľa odvolateľky nebol dostatočne zistený skutkový stav veci. Otec v návrhu uviedol termíny, kedy sa styk realizoval, resp. nerealizoval, pričom množstvo týchto uvedených termínov bolo uvedených nesprávne, sám otec nevie uviesť, kedy styk prebehol a kedy sa styk realizoval z dôvodu vážneho zdravotného stavu maloletého. Podľa názoru matky práve nútené konanie zo strany súdu aj otca proti vôli dieťaťa mu spôsobuje vážne psychické problémy a narušuje jeho správny vývoj. V súdnom konaní doteraz nebolo preukázané, že matka maloleté dieťa na styk nepripravuje, resp. ho nemotivuje. Uvádzala ďalej, že otec sa nedožaduje stretávania mimo termínov neodkladného opatrenia, ani napríklad vo výnimočné dni ako narodeniny, meniny, deň vysvedčenia. Postup súdu matka nepovažovala za správny, keďže styk sa realizoval čiastočne, a v prípade, ak sa nerealizoval, matka si svoju povinnosť dieťa pripraviť a odovzdať splnila. Matka nevidí dôvod, aby súd nariadil výkon rozhodnutia, keďže maloletého motivuje k stretávaniu, pripravuje ho dôsledne na stretávanie a snaží sa mu vysvetliť, že by s oprávneným mal stráviť čas, pričom opak doteraz v konaní preukázaný nebol.

Na základe uvedeného povinná navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a návrh oprávneného na nariadenie výkonu uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.04.2023 sp. zn. 17P/99/2021-293 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.06.2023 č. k. 20CoP/123/2023-335 zamietol.

3. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý poukazoval na znalecké dokazovanie v konaní B4-17P/99/2021, v ktorom bolo vydané predmetné neodkladné opatrenie, a v ktorom bolo preukázané, že matka má voči otcovi detí mimoriadne negatívny postoj. Výsluchom znalca na pojednávaní v konaní vo veci samej bolo preukázané, že maloletý je pod vplyvom tohto negatívneho postoja matky k otcovi. Oprávnený dával do pozornosti, že v minulosti trpel závislosťou na alkohole, ale v súčasnosti je už takmer štyri roky v remisii (t.j. vyliečený), s pravidelnými správami od psychiatra potvrdzujúcimi tento stav, dokonca prestal aj fajčiť, športuje, má stále zamestnanie.

Matka opakovane poukazovala na názor maloletého, ktorý verbalizuje, že sa s otcom nechce stretnúť. Za tým účelom vyhotovila pokútnym spôsobom nahrávky rozhovorov svojho syna s otcom, ktorý nevedel o tom, že je nahrávaný. Tieto predložila v konaní vo veci samej. Otec verí, že ani maloletý nevedel, že ho jeho matka nahráva a bude obsah jeho rozhovoru s otcom používať v súdnom konaní. Zo znenia nahrávok vyplynulo, že otec sa k dieťaťu správa ústretovo, správne a v súlade so záujmami dieťaťa nevytvára na neho ako nerezidenčný rodič žiaden tlak, nakoľko otec v tomto smere nenachádza pomoc u matky dieťaťa. Maloletý svojmu otcovi direktívne nariaďuje, kedy za ním môže prísť a na otázku otca, či môže prísť v sobotu, odpovedá, aby sa dohodol s matkou.

Oprávnený k zohľadňovaniu názoru dieťaťa poukazoval najmä na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. KB a iní proti Chorvátsko, č. 36216/13, na rozsudok ESLP, č. 23641/17 na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 46/2013 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 414/2021. Poukazoval aj na skutočnosť, že znalec z odboru detská psychológia jednoznačne vyjadril záver, že je v záujme maloletého, aby jeho styk s otcom bol upravený čo najširšie a to v rozsahu

minimálne dve prenocovania tak, ako aj rozhodol súd v napadnutom rozhodnutí. Maloletý strávil počas leta s otcom týždeň na dovolenke v Taliansku, bez najmenších problémov a bez plaču za matkou, bez toho aby sa dožadoval kontaktu s ňou počas tohto týždňa. Zo samotného textu odvolania matky podľa názoru otca vyplýva, že matka nerešpektuje rolu otca vo výchove dieťaťa, má voči otcovi mimoriadne negatívny postoj, ktorý vyplýva aj z ich vzájomnej komunikácie o dieťati.

K tvrdeniu povinnej - matky, že neprišiel za maloletým ani jednu stredu, kedy bol oprávnený sa s maloletým stretávať, uviedol, že dôvodom tohto bol výlučne fakt, že matka odmietla otcovi maloletého v stredu odovzdať a vždy len uviedla, že maloletý s ním nechce ísť. Pre otca bolo náročné úplne zbytočne sa dostaviť do bydliska matky a odísť naspäť bez syna. Vzhľadom na vyššie uvedené preto oprávnený navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

4. K vyjadreniu oprávneného sa vyjadrila povinná, ktorá uvádzala, že ani po troch rokoch predchádzajúcich terapií oprávnený doteraz nedokázal prejavovať prirodzený záujem o maloleté deti, uvedomíť si ich prioritu, prejavíť povinnej trochu úcty vzhľadom na minulosť a pomôcť so starostlivosťou o maloletých. Naopak maloletí popisujú oprávneného ako divného, ťažko depresívneho, nenávisťného až zlého, maloletý sa pri pohľade na oprávneného bojí a obáva sa byť s ním.

Povinná je aj naďalej toho názoru, že oprávnený nie je schopný sám sa o maloletých postarať, keďže v rámci styku, ktorý sa doposiaľ uskutočnil, oprávnený netrúfal čas s maloletými. V rámci styku maloletého s oprávneným jeho starostlivosť zabezpečovala matka oprávneného, s ktorou býva. Oprávnený sa maloletému venoval veľmi málo a dlhodobo o neho neprejavoval skutočný záujem. Aj keď oprávnený v minulosti absolvoval liečebné pobyty, po návrate z nich ďalej pokračoval s psychickým nátlakom, čo v povinnej doteraz vzbudzuje u oprávneného nedôverčivosť.

Maloletý bol povinnou podporovaný v styku s oprávneným, aby s ním mal zdravý vzťah, aby maloletí mali svojho otca. Oprávnený aj po odlúčení mohol tráviť celý deň v dome s maloletými, ale nesprával sa normálne. Bohužiaľ, čo ale povinná nedokázala ovplyvniť je to, akým človekom je otec detí, ako trávil čas s maloletým, keď už spolu boli. Povinná taktiež nedokázala ovplyvniť to, ako sa maloletý u oprávneného cíti. Pokiaľ ide o stanovenie styku oprávneného s maloletým matka uvádzala, že maloletý nemá záujem o pravidelný styk s oprávneným, čomu zodpovedá aj jeho čas strávený s ním. Taktiež uviedla, že sám maloletý nedávno zažil tú istú formu odmietnutia oprávneným, kedy mu oprávnený prvý polrok 2023 uhradil sobotný kurz gymnastiky a odprevádzal ho tam, ale druhý polrok 02/2024 maloletému odmietol kurz uhradiť a takisto odmietol odprevádzať ho na krúžok. Oprávnený tak spravil, aby potrestal maloletého za to, že s ním odmieta tráviť čas. Rovnakým spôsobom sa pomstil aj maloletej dcére, a tak ich prestal vozit' na tréningy, čím sám sprostredkúva svoj postoj nezájmu o potreby detí a o deti samotné.

V súčasnosti maloletý sám trvá na tom, aby boli jeho stretnutia s oprávneným určitým spôsobom zaznamenané, resp. určitým spôsobom preverované, nakoľko dúfa, že týmto presvedčí súd o tom, že s otcom nechce tráviť čas. Maloletý verí, že uvedeným dosiahne pochopenie a porozumenie, čo sa mu doposiaľ nepodarilo. Povinná má v tejto súvislosti za to, že aj keď styk otca s maloletými nemôže byť vo všeobecnosti ponechaný len na vôľu maloletých, v danom prípade ide o tak špecifickú situáciu a okolnosti, že tu je priam na mieste nechať stretávanie maloletých s otcom najskôr na voľnej báze bez striktného a núteného harmonogramu, aby maloletí mohli najskôr sami uveriť tomu, že situácia, ktorú s otcom pod vplyvom jeho závislosti zažívali, už nikdy nenastane.

5. K vyjadreniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý uvádzal, že trvá na pôvodnom vyjadrení k odvolaniu povinnej a má za to, že nie je na rozhodnutí maloletého, kedy sa s ktorým rodičom bude stretávať. Je v záujme maloletého, aby sa stretával s oboma rodičmi, vrátane otca, ktorý je plne spôsobilý sa o neho riadne postarať. Je úlohou rezidenčného rodiča, aby maloleté deti motivoval k stretávaniu a nepovzbudzoval ich k tomu, aby sa samé rozhodovali, kedy budú s druhým rodičom. Maloletý vzhľadom na negatívny postoj matky k otcovi jednoznačne deklarovaný v samotnom texte vyjadrenia ani nemôžu mať k otcovi iný, ako odmietavý postoj.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia – neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.04.2023, sp. zn. 17P/99/2021-293 vo veci úpravy styku otca s maloletým dieťaťom v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.06.2023 č. k. 20CoP/123/2023-335.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na argumenty odvolateľky, skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia, bolo posúdiť správnosť a zákonnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia súdu vo veci úpravy styku otca s maloletým G.

8. Konanie o výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva účastníka súdneho konania na vymoženie priznaného mu práva alebo plnenia. Esenciálnou a neopomenuteľnou podmienkou konania o výkon rozhodnutia je dispozícia vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený disponujúci exekučným titulom očakáva poskytnutie súdnej ochrany smerujúcej k naplneniu účelu exekučného titulu v prípadoch, kedy povinný uložený mu povinnosť nesplní dobrovoľne. Odopretie vykonania exekučného titulu preto musí byť založené na závažných, zákonom predpokladaných okolnostiach, odôvodňujúcich záver súdu o nedôvodnosti návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Existenciu týchto okolností musí súd vždy dôsledne skúmať a svoje rozhodnutie o ich existencii v súlade so zákonom riadne a presvedčivo odôvodniť.

Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj oprávnený. Úlohou súdu vo vykonávacom konaní nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach rodičov k maloletým deťom, ale zabezpečiť realizáciu povinnosti už uloženej v základnom konaní.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

10. V danom prípade odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu jeho rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto považuje za postačujúce, ak sa v odôvodnení obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

11. V súvislosti s odvolacími námietkami povinnej matky je potrebné konštatovať, že pokiaľ má byť zachované základné právo maloletého na starostlivosť zo strany oboch rodičov, je nevyhnutné, aby maloletý mal zabezpečený pravidelný styk s oboma rodičmi. Ak jeden z rodičov opakovane neumožňuje druhému rodičovi styk s dieťaťom, je legitímne, že druhý rodič sa takéhoto styku domáha.

Povinná matka si zrejme neuvedomuje vážnosť situácie, keď nerešpektuje a porušuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, čo následne vyústilo práve do nariadenia výkonu rozhodnutia. Povinná nemôže nerealizovanie styku oprávneného s maloletým odôvodňovať odmietaním či nechcením maloletého stretnúť sa so svojím otcom, a takto prenášať zodpovednosť za nerealizovanie styku na maloletého vo veku necelých sedem rokov (v čase rozhodovania súdu prvého stupňa). Súd odmietanie maloletého vidí hlavne v jeho nepripravenosti po psychickej stránke.

Matka je povinná maloletého na styk s otcom psychicky pripraviť tak, aby negatívne pocity vo vzťahu k otcovi u maloletého odstránila a vzbudila v ňom záujem a ochotu stráviť s otcom čas vymedzený súdom, ktorý na strane otca doposiaľ nezistil existenciu takých okolností, ktoré by ho mali diskvalifikovať v možnosti výchovu maloletého svojou starostlivosťou oň v súdom stanovenom rozsahu ovplyvňovať.

Povinná ako matka môže prispieť k zdravému a harmonickému vývoju maloletého práve tým, že zaujme vecný a racionálny prístup k budovaniu vzťahov otca s maloletým, a pokiaľ sa skutočne pokúša o motivovanie maloletého k stretnutiam s otcom, o zlepšenie vzťahu maloletého k otcovi, ako to tvrdí, je táto jej snaha zjavne nedostatočná a nemôže byť preto dôvodom pre odopretie možnosti otca ako oprávneného domáhať sa výkonu svojho práva vyplývajúceho z vykonateľného rozhodnutia súdu.

12. Oprávnený má nepochybne záujem stretávať sa s maloletým, ako to vyplýva aj z jeho návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, pričom maloletý je vo veku, keď potrebuje obidvoch rodičov a nerealizovanie styku s oprávneným - otcom môže mať negatívny vplyv aj na jeho ďalší psychický vývin. Život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého nie je výkonom rozhodnutia vážne ohrozený. Povinnou namietané tvrdenie, že nútený výkon rozhodnutia maloletému spôsobuje vážne psychické problémy a narušuje jeho správny vývoj, nebolo v konaní ničím preukázané, teda neboli preukázané žiadne negatívne následky správania sa oprávneného a za terajšej dôkaznej situácie je dôvodné predpokladať, že iba v dôsledku nezhôd medzi oprávneným a povinnou bol maloletý vystavený napätiu a stresu, ktoré nezodpovedne spôsobili obidvaja rodičia maloletého.

Odvolačný súd má však za to, že vzájomný rodičovský konflikt a negatívne emócie voči druhému rodičovi nemôžu byť dôvodom na svojvoľné vylúčenie rodiča, ktorý nevykonáva osobnú starostlivosť o dieťa, zo života maloletého.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd v okolnostiach prípadu nezistil dôvod pre vyhoviecie opravnému prostriedku matky maloletého, konštatoval správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).